

půjčují svoje tlakostroje hostinským, kteří od nich odbírají pivo.

Pokud jde o výtku, že st-l nemohl býti odsouzen pro přestupek § 22 živn. řádu, uvážil nss toto:

Žal. úřad vyslovil, že st-l opravami tlakostrojů zapůjčených různým hostinským se dopustil přestupku § 22 živn. řádu, čili že neoprávněně provozoval nějakou živnost koncesovanou, neuvedl však ani slovem, kterou koncesovanou živnost má zde na mysli a na základě čeho tyto opravy zahrnuje do rozsahu živnosti koncesované.

Tento nedostatek náležitého odůvodnění znemožnil nss přezkoumati zákonitost nař. rozhodnutí v tomto bodě a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 12.287.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení před nss: I. Kvalifikační komise (§ 15 zákona č. 15/1914 ř. z.) nemohou autoritativně upravovati právní poměr státních úředníků. — II. Výrok kvalifikační komise podle §§ 18 a 20 zákona č. 15/1914 ř. z. není rozhodnutím v technickém smyslu.

(Nález z 13. února 1936 č. 10.671/36.)

Věc: Václav S. v Praze (adv. Dr. Vendelín Halík z Prahy) proti rozh. kvalifikační komise při min. vnitra v Praze ze 4. května 1933 o kvalifikaci.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud vyslovalo, že st-l podléhá kvalifikaci, zrušuje se pro vadnost řízení, jinak se stížnost odmítá pro nepřípustnost.

Důvody: St-l, vrchní rada politické správy v Praze, byl kvalifikován kvalifikační komisí při zem. úřadě v Praze za roky 1930 a 1931 celkovým posudkem »dobře«. Proti tomu podal odvolání, ve kterém dovozoval, že podle ustanovení § 19 plat. zák. č. 103/1926 Sb. kvalifikaci již nepodléhá, a žádal za zrušení kvalifikačního řízení a kvalifikačních tabulek za rok 1930 a 1931. In eventum stěžoval si do celkového kvalifikačního posudku jen »dobrého« a domáhal se zlepšení kvalifikace.

Kvalifikační komise při min. vnitra, jednajíc 4. května 1933 o tomto odvolání, zamítla je, poněvadž majíc zřetel ke kvalifikačnímu popisu a všem směrodatným okolnostem dospěla k přesvědčení, že st-l v období, na něž se kvalifikace vztahuje, vyhověl požadavkům služby způsobem, který nepřesahuje průměru potřebného k úspěšnému výkonu služby. K žádosti st-lově, aby kvalifikační řízení o něm u zem. úřadu v Praze zavedené, jakož i jeho kvalifikační tabulky za rok 1930 a 1931 jako nezákonné a nepřípustné byly zrušeny, nebylo lze kvalifikační komisi přihlídnouti, poněvadž výnosem presidia min. vnitra z 10. února 1931 bylo na základě § 14 odst. 3 zák. z 25. ledna 1914 č. 15. ř. z. ustanoveno, aby byla až na další každoročně určena podle §§ 14 a násl.

téhož zákona a podle prováděcích předpisů, jež byly vydány oběžníkem téhož presidia ze dne 17. prosince 1927, také kvalifikace těch úředníků patřících k resortu min. vnitra, kteří by jinak podle § 19 odst. 1 zák. ze dne 24. června 1926 č. 103 Sb. nepodléhali již běžné kvalifikaci, vyjímajíc úředníky na služebních místech I. a II. plat. stupnice. Výnos ten byl uveřejněn ve Věstníku min. vnitra, ročník XIII. č. 3 str. 45.

O stížnosti na tento výrok podané uvážil nss toto:

Nařikáný výrok má dvě části. V první vyslovuje, že nelze vyhověti stížnosti st-le, aby kvalifikační řízení o něm zavedené u zem. úřadu, jakož i jeho kvalifikační tabulky za rok 1930 a 1931 byly zrušeny jako nezákonné a nepřípustné, v druhé zamítá stížnost co do kvalifikace samé pro bezdůvodnost.

Soud musil z povinnosti úřední (§ 4 zák. o ss) předem si ujasnit, byla-li kvalifikační komise při min. vnitra po zákonu povolána, aby autoritativně rozhodovala o otázce, podléhá-li st-l podle platných předpisů kvalifikaci či nikoli. V tom směru uvážil soud, že podle ustanovení §§ 15, 16, 18 a 20 služ. pragmatiky (zák. č. 15/1914 ř. z.) a § 19 zák. č. 103/1926 Sb. provádí kvalifikaci státních úředníků kvalifikační komise a že proti jejímu usnesení při celkovém posudku »dobrém« jest přípustná stížnost ke kvalifikační komisi zřízené u ústředního úřadu. Komise tyto jsou orgány personálních, resp. ústředních úřadů a záleží působnost jejich v tom, aby podávaly odborný posudek o kvalitách (vlastnostech) státních úředníků a o jejich způsobilosti k výkonu služby. Tato činnost kvalifikačních komisí vyčerpává se v podání uvedeného odborného posudku, který — jak nss konstantně judikuje — není »rozhodnutím« ve smyslu § 2 zák. o ss, a to ani tehdy, jde-li o usnesení kvalifikační komise u ústředního úřadu učiněné ke stížnosti úředníka po rozumu § 20 služeb. pragmatiky (srov. nález Boh. A 10.414/33). K jiné činnosti nejsou kvalifikační komise povolány a nemohou upravit autoritativně právní poměr státních úředníků. Nemohla proto řešiti ani žal. komise při min. vnitra autoritativním způsobem otázku, podléhá-li st-l jako úředník služební třídy I b plat. stupnice 3 běžné kvalifikaci či nikoliv. Přivlastnila si tedy kompetenci, která jí po zákonu nepřísluší, a slušelo proto nařikáný výrok v této části, ježto spočívá na vadném řízení, zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Pokud st-l brojí proti celkovému kvalifikačnímu posudku za rok 1930 a 1931, který vyzněl v kvalifikaci »dobře«, jest stížnost v tomto směru nepřípustná, ježto podle ustálené judikatury nss výrok kvalifikační komise podle §§ 18 a 20 služební pragmatiky z 25. ledna 1914 č. 15 ř. z. není rozhodnutím úřadu v právně technickém smyslu, jak je má na zřeteli § 2 zák. o ss, nýbrž pouhým odborným dobrozdáním, které stranou před nss samostatně potíráno býti nemůže (srov. Boh. A 10.414/33, Boh. A XXX/ 20).

Č. 12.288.

Zaměstnanci veřejní. — Samospráva obecní:
I. Výrok zem. úřadu, kterým se ukládá městské radě města s regul. magistrátem, aby přikročila k provedení srážek podle zákona č. 204/